

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Stresová zátěž v rodině umírajícího

Autor práce: Dagmar Patková

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: Mgr. et Mgr. Tomáš Veber, Th.D.

Datum: 13. 5. 2014

Bakalářská práce Dagmar Patkové se v sedmi kapitolách, s Úvodem (s. 9-10) a Závěrem (s. 46) v devíti dílčích celcích, zabývá otázkou stresové zátěže v rodině umírajícího. Práce jako celek je poměrně kvalitně provedená, při bližším pohledu vykazuje však následující dílčí nedostatky: Kapitola 5 *Metoda strategie práce* měla být nazvána asi spíše *Metodika práce*. Myšlen byl asi název *Metoda a strategie práce*. Zde se mluví o rozhovoru jako o technice (s. 31), v závěru pak jako o metodě (s. 46). Otázka k obhajobě je nasnadě: Jaké jiné metody výzkumu by autorka zvolila či doporučila zvolit tak, aby byly „přínosné pro podrobnější seznámení se s potřebami, podporou a vyhledávání odborné pomoci“ (s. 46)?

Detailnější pohled do textu jako takového přinese nové problémy, např. s. 18 – zde autorka představuje oddíl 2.1 *Fáze umírání dle Elisabeth Kübler-Rossové*. Jednou připomenuto nestačí – jde o fáze socializace, nikoli pouze a prostě o fáze umírání – vždyť tytéž fáze rozeznáváme nejen u umírajících, ale i u pozůstalých a blízkých osob, což autorka tamtéž také uvádí, podtrhujíc tak tragikomičnost lpění na tomto stereotypním tvrzení slovy „*Fázemi umírání neprochází jen pacient, ale také jeho nejbližší.*“

Další úskalí tkví občas v argumentaci a strukturaci vět a nadvětných celků, v syntaxi, kde dochází někdy k vyšinutí z větné vazby (např. s. 15 – *napomoci se zmírněním* mělo být spíše *napomoci zmírnění* – neboť sloveso má genitivní vazbu bezpředložkovou - NEBO pomoci se zmírněním – pro instrumentální vazbu předložkovou). Další v nejednotném poznámkovém aparátu (srov. již citovanou s. 15, ale i např. 11-16, 22 a další – velikost čísel poznámek), nezkrácené odkazy ke stejným knihám – někde, jako např. u trutnovského nakladatelství Arica, právě bez uvedení nakladatele (knihy Kübler-Rossové), nejfatálnější je ne zcela přesné odkazování na zdroje (často na celou knihu, nikoli stranu či stránkový rozsah), u Marie Svatošové je uvedeno jednou 2. vydání knihy *Hospice a umění doprovázet* (r. 1995), u vydání z roku 2011 však toto pořadí uváděno není, proto pořadí vydání je zřejmě spíše nahodilá důležitost.

Kladně hodnotím vyčerpávající soubor použité literatury i velmi dobrou interpretační schopnost autorky. Práci jako celek hodnotím stupněm velmi dobře a k obhajobě ji jednoznačně doporučuji. Otázku závěrem – jaké hypotézy pro (možný budoucí) kvantitativní výzkum v dané oblasti by mohla její práce nabídnout?

Podpis vedoucího práce: